

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

handelsministeriet nedsatte udvalg enstemmigt er nået frem til den byrdefordeling, der er lagt til grund for lovforslaget.

Man har også spurgt, hvad det koster. Jeg vil her henvise til betænkningen, side 10, hvor der står, at man må regne med, at statens udgifter til disse lån vil andrage ca. 50 000 kr. for en middelstor havn. Så er der visse statshavne, hvor beløbet for statens vedkommende vil blive større, men hvad det vil komme til at koste staten i det lange løb, må naturligvis afhænge af de afgifter, man vil pålægge skibene.

Man har nævnt, at hele ordningen helst skulle hvile i sig selv. Det vil jeg gerne tilslutte mig, og jeg vil samtidig pege på, at rederne ad denne vej kommer til at deltage i byrderne ved hele ordningen.

Der er blevet gjort opmærksom på, at der her måske er et sted, hvor teknikken ikke er kommet vidt nok endnu, siden vi ikke kan få noget ud af denne spildolie. Det er imidlertid noget, man har arbejdet med, og man har også nået et vist resultat; i Stockholm f. eks. anvender gasværkerne til en vis grad spildprodukterne, og også i England og Holland er man nået frem til en vis anvendelse af spildolien, så det kan være, det med tiden vil blive en direkte god forretning at opsamle spildolien; så vidt er vi dog vist ikke nået i dag.

Endelig er jeg blevet spurgt, hvordan det er med erstatningsansvaret. Om dette står der ikke noget i konventionen, men vi har drøftet herhjemme, hvordan forholdene ligger på dette punkt, og jeg vil gerne bede justitsministeren give en lille redegørelse for de problemer, der foreligger i forbindelse med erstatningsansvaret.

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): Det ærede medlem fru Alvida Larsen pegede på, at lovforslaget ikke indeholder nogen erstatningsregler, og det er jo rigtigt. Men af den omstændighed, at forslaget ikke indeholder noget derom, kan man ikke udlede, hvorledes erstatningsspørgsmålet skal afgøres, og det må også løses ganske uafhængigt af de straffebestemmelser, lovforslaget indeholder. Forholdet er jo det, at vi herhjemme ikke har regler om erstatningsansvaret udenfor kontraktforhold, bortset fra ganske specielle bestemmelser i særlov-

givningen, men at spørgsmålet afgøres efter en retspraksis, der er opbygget gennem årtier, ja, århundreder.

Der har foreligget enkelte tilfælde i retspraksis herhjemme; en højesteretsdom i 1932 idømte forsvarsministeriet erstatningspligt i anledning af, om jeg så må sige, olie-drab af nogle hummere i et hyttefad, og jeg er vidende om, at der også har været en dom ved engelsk ret, hvor erstatningspligt er pålagt et skib og dets rederi. Det ærede medlem har ret i, at spørgsmålet også er blevet rejst af Esbjerg Turistforening overfor et af A. P. Møllers skibe, men jeg tror ikke, det kunne have været gennemført, for forudsætningen for at pålægge erstatningsansvar er jo, at der er lidt tab på et formuegode, som er værnet ved erstatningsreglerne. Jeg tvivler altså meget på, at en sag kunne have været gennemført i det tilfælde, og den blev ej heller rejst.

Man kunne rejse det spørgsmål, om vi i lovforslaget skulle optage bestemmelser om erstatningspligten. Det vil jeg af flere grunde advare imod. For det første bygger lovforslaget på en international konvention, og skulle vi søge at få indføjet bestemmelser i denne retning, måtte der først føres forhandlinger med de i konventionen deltagende parter. Men dernæst vil jeg pege på, at vi her i landet, som jeg allerede har nævnt, ikke har legale regler om erstatningspligt, men bygger på retspraksis. Jeg vil dog gerne tilføje, at vi er i forhandling med de øvrige nordiske lande om, hvorvidt man skulle søge gennem lovgivning at fastlægge regler om erstatningsansvaret udenfor kontraktforhold, men det er vist meget tvivlsomt, om det er muligt at nå frem til at fastsætte sådanne regler. Vi har jo heller ikke i dansk ret savnet sådanne regler, fordi retspraksis har været klar nok.

Endelig vil jeg pege på den vanskelighed, der vil være forbundet med en eventuel ordning på dette område, idet vi dér kommer ind på meget vanskelige, internationale privatretlige problemer; jeg tænker på det tilfælde, hvor olieudtømming er sket på åbent hav eller på andet søterritorium end det danske.

Af alle disse grunde vil jeg finde det meget betænkeligt at gå i gang med et arbejde for at få indføjet en bestemmelse om erstatningspligten i lovforslaget. Jeg